

Người không Nhân Tài

Tác Giả: Duy Nhân

Thứ Bảy, 20 Tháng 3 Năm 2010 04:27

Chúng tôi là người Việt quốc gia, không theo chủ nghĩa nào cả.

1.

Tôi biết anh khi cùng đến trình diện “học tập” tại trường Pétrus Ký ngày 24 tháng 6 năm 1975. Anh sinh năm 1942, tốt nghiệp khóa 1 Chánh Trưởng Kinh Doanh Đà Lạt. Sau khi ra trường anh bắt đầu công viên khóa 9/68 Sĩ Quan Trưởng Bộ Thủ Đức, rồi được biệt phái làm việc ở Kế Toán Ngân Hàng, tức Ngân hàng Quân Đội ở trường Nguyễn Huệ, Sài Gòn. Anh là một thanh niên khỏe mạnh, to cao, cha lập gia đình. Vì còn trẻ nên lúc nào cũng mang kính râm. Trông anh ai cũng đoán ra anh là một trí thức giàu tiềm năng, nhiệt tình. Anh có người chú ruột là kỹ sư làm bộ trưởng bộ công nghiệp nhà cửa cho Công Sản Bộ Việt. Số dĩ tôi biết như vậy anh là do khi bắt đầu vào trại tập trung ở Thành Ông Năm, Học Môn, cũng như khi ra Phú Quốc tôi lúc nào cũng được “biên chế” cùng trại, đi với anh, chủ nhiệm cũng sát bên anh, vì người ta cần cả theo thứ tự A, B, C cả tên mình người khi lập danh sách. Tên anh ruột và đẻ như : Kha Tô Giáo.

Khi m i vào tr i t p trung, ngoài gi lao đ ng kh nh c, các “ c i t o viên “ còn ph i h c m i (10) bài chánh tr . Sau m i bài h c là nh ng bu i th o lu n trong t , đ i. M i ng i ph i vi t “ bài thu h ach ” nh ng gì mình “ ti p thu ” đ c sau nh ng bài gi ng c a cán b tuyên truy n, đ c g i là giáo viên. Sau bài h c đ u tiên đ tài th o lu n đ a ra là m i ng i ph i “ liên h b n thân ”, xác đ nh mình là ng i có t i v i nhân dân, v i “ cách m ng ”. Ng i c m súng thì gi t bao nhiêu cách m ng trong t ng tr n đánh. Bác sĩ thì ch a tr cho binh sĩ lành b nh đ đánh phá cách m ng nh th nào. Ng i làm ngân hàng (nh tôi và anh Kha T Giáo) thì có t i ph c v cho n n tài chánh, dùng ti n nuôi đ ng chi n tranh. C nh sát thì đàn áp nhân dân ra làm sao, vân vân...Tr i c a chúng tôi đa s là sĩ quan bi t phái. H nói bi t phái là phái làm công tác đ c bi t. Thí đ giáo viên bi t phái là nh ng ng i lãnh l ng hai đ u, m t bên là quân đ i, m t bên là giáo đ c, đ c phái v d y h c đ đánh r t h c sinh, bu c h c sinh ph i đi lính, bi t phái ngân hàng là sĩ quan đ c đ a v làm công tác ngân hàng, ki m thêm thu nh p cho ng i lính đ có thêm s c c m súng. Do đó, sĩ quan bi t phái là nh ng ng i có t i r t n ng v i cách m ng và nhân dân h n nh ng ng i khác. Anh KTG thì cho r ng anh và các b n anh không ai là ng i có t i. Các chi n sĩ Vi t Nam C ng Hòa c m súng ch ng l i b đ i B c Vi t và quân n m vùng là đ t v mà không h ch ng l i nhân dân, đ ng bào ru t th t trong Nam cũng nh ngoài B c. Riêng b n thân anh, sanh ra và l n lên i mi n Nam, h c hành và làm công tác chuyên môn ngân hàng đ s ng và ph c v cho đ t n c thì sao g i là có t i. L p

trở ng anh Giáo không đáp ng yêu c u c a Vi t C ng. Đó là t n th m k ch c a anh. Anh b b t làm ki m đi m liên t c còn nh ng ng i khác thì cũng b b t ph i “ giúp đ ” anh nhìn th y đ c t i l i c a mình đ đ c cách m ng và nhân dân khoan h ng. Càng ki m đi m anh càng th y mình là ng i vô t i. Bài vi t lúc đ u thì dài, v sau ch còn b n ch th t to chi m h t trang gi y : TÔI KHÔNG CÓ T I. Vi t C ng h i, anh tr l i nh ng gì c n ph i nói anh nói h t r i. B n bè trong đ i th y anh gi l p tr ng nh th thì r t nguy hi m cho anh mà b n bè cũng kh . Vì sau gi lao đ ng c c nh c đáng l đ c ngh ng i, l i ph i ng i ki m đi m v i anh đ n m i m t, chán ch ng. Nhi u ng i trách anh sao không bi t “ nín th qua sông ”, h khuyên anh c vi t đ i vào gi y là mình có t i m t cách chung chung, mi n là th c t không làm gì h i n c, h i dân là đ c. Anh b o nh v y là m c l a C ng S n và l ng tâm không cho phép.

Khi t t c cán b tr i đ u b t l c thì cán b cao c p t Sài Gòn đ c c xu ng. Nh ng ng i này t ta có tay ngh h n. Nghe đầu là s tr ng VĐG t ng là thành viên c a phái đoàn đàm phán B c Vi t tham d h i ngh Paris năm 1973, cùng v i m t đ i tá chánh y s đoàn (?). H không tr n áp anh mà t ra l ng nghe và ch u đ i th ai. Anh Giáo đã ch ng t b n lĩnh c a mình b ng nh ng câu h i đ t ra mà h không tr l i đ c. Ng c l i, anh còn ph n công, v ch tr n t i ác c a h . T vai m t ng i tù, m t t i nhân anh tr thành m t công t viên tr c tòa, lu n t i Vi t C ng. B ng m t gi ng đ m m và tr m tĩnh, anh Giáo nói :

- Chúng tôi là nh ng ng i sanh ra và l n lên mi n Nam. Nh h t g o c a đ ng bào mi n Nam nuôi l n và tr ng thành t n n văn hóa và giáo d c khoa h c, nhân b n và khai phóng. Chúng tôi có lý t ng c a chúng tôi cũng nh các anh có lý t ng c a các anh. Lý t ng c a các anh là dùng b o l c đ l t đ chánh ph h p hi n, h p pháp Vi t Nam C ng Hòa đ bành tr ng ch nghĩa C ng s n. Lý t ng c a chúng tôi là b o v T Do, Dân Ch . Các anh t mi n B c vào xâm l ảng mi n Nam, bu c lòng dân quân mi n Nam ph i c m súng t v . Chúng tôi có câu “ gi c đ n nhà đàn bà ph i đánh”. Ch ng l m t công dân c m súng ch ng l i k thù đ b o v bà con mình, gia đình mình, t qu c mình thì có t i ?

Hai cán b Vi t C ng im l ng, ch g t g t cái đ u. M t lúc sau, viên đ i tá chánh y lên ti ng :
 - Các anh ch là tay sai đ qu c M . Đ đầu có M , có bom đ n M thì chúng tôi đánh. Đ t n c Vi t Nam là m t, dân t c Vi t Nam là m t...

Anh Giáo ng t l i :
 - Sông có th c n, núi có th mòn, song chân lý đó không bao gi thay đ i, ch gì ? Các anh ch bi t l p l i mà không bi t gì v qu c t công pháp. Tôi nh c l i, hi p đ nh Genève năm 1954 mà các anh đã ký ngày 20/7/1954 quy đ nh t vĩ tuy n 17 tr ra là n c Vi t Nam Dân Ch C ng Hòa, t vĩ tuy n 17 tr vào là n c Vi t Nam C ng Hòa c a chúng tôi, đ c Liên Hi p Qu c và qu c t công nh n

Ngô i Không Nh n T i

Tác Giả: Duy Nhân

Thứ Bảy, 20 Tháng 3 Năm 2010 04:27

Tên s tr ng ph n ng :

- Các anh là công c Đ qu c M âm m u chia c t vĩnh vi n đ t n c. Còn chúng tôi đánh M là đ th ng nh t đ t n c, mang l i Đ c L p cho T Qu c, T Do, H nh Phúc cho đ ng bào.

Anh KTG :

- Nên nh , các anh m i là ng i âm m u cùng th c dân Pháp chia c đ t n c b ng hi p đ nh Genève năm 1954. Chúng tôi không h ký vào hi p đ nh đó. Đ ng minh chúng tôi không ph i ch có M mà có Đ i Hàn, Phi Lu t Tân, Tân Tây Lan, Úc Đ i L i và t t c qu c gia yêu chu ng hòa bình trên th gi i. Các anh m i là tay sai Liên Xô và Trung C ng. Ch nghĩa C ng S n ch tr ng bành tr ng, xâm l c, nhu m đ toàn th gi i ch không riêng gì Vi t Nam.

Tên s tr ng :

- Ng i C ng S n làm cách m ng là đ gi i phóng các dân t c kh i áp b c, bóc l t mà đ u s là đ qu c M đ mang l i công b ng xã h i, m no, h nh phúc cho m i ng i.
- Tôi thi t nghĩ nh ng ng i c n đ c gi i phóng là nhân dân mi n B c đang thi u T Do, Dân Ch , đang s ng đ i l m than c c c. Chúng tôi không c n các anh gi i phóng.

B t ng , tên đ i tá chánh y đ p tay xu ng bàn cái r m. Ly n c tr c m t h n ngã đ tung tóe :

- Quân ph n đ ng !

Anh KTG v n gi đ i m tĩnh và im l ng. Th i gian trôi qua n ng n . Tên s tr ng đ u gi ng :

- Các anh ôm chân đ qu c, b đ u đ c b i v t ch t xa hoa và văn hóa đ i tr y c a ch nghĩa t b n th i tha nên không nhìn th y t i l i c a mình.

B ng m t gi ng ôn t n mà c ng quy t, anh Giáo tr l i :

- Chúng tôi là ng i Vi t qu c gia, không theo ch nghĩa nào c . Ch nghĩa ch là lý thuy t, là giáo đ u do con ng i đ t ra đ ph c v cho nh ng m c tiêu chánh tr nh t đ nh trong m t giai đ an l ch s nh t đ nh. Đ n lúc nào đó nó s b ão th i do không theo k p s ti n hóa không ng ng c a xã h i. Còn ch nghĩa C ng S n ch là ch nghĩa ngo i lai, duy v t và sai l m khi ch tr ng vô gia đ ình, vô tôn giáo, vô t qu c, đ ng c l i b n ch t con ng i, ng c l i truy n th ng duy tâm , tr ng đ o và n n văn hóa c truy n c a ng i Vi t. Nó quá tàn nh n và sai l m khi ch tr ng đ u tranh giai c p b ng chuyên chính vô s n. Tôi cho r ng nó s không t n t i lâu dài.

Ngồi Không Nhịn Tội

Tác Giả: Duy Nhân

Thứ Bảy, 20 Tháng 3 Năm 2010 04:27

Thầy hai tên Việt Cộng vờn im lặng, anh Giáo nói tiếp :

- Trong thời gian Tết Mậu Thân năm 1968 các anh đã đem ý hiểu chiền đờ đem bào an tâm vui đón ba ngày lễ mừng dân tộc. Vờy mà các anh lại tiến công vào các đô thị miền Nam, gieo rắc kinh hoàng, chết chóc cho người dân vô tội. Khi các anh rút lui khỏi Huế lại nhún tâm sát hại, chôn sừng hàng ngàn dân lành. Các anh ký hiệp định Paris năm 1973 đem chòm đất chiền tranh và lập lại hòa bình ở Việt Nam. Lúc nào các anh cũng giở ngo cao ngo n ch ngo M c u n c nh chánh nghĩa đem tranh c a mình, nh ngo khi M rút đi rồi thì các anh đem toàn lực đánh chiếm miền Nam. Vờy mà các anh nói đờ c là hòa bình, hòa giải dân tộc !

Nói rồi đây anh Giáo ngo ngo lại trong giây phút, rồi bắt ngo anh ch tay vờ phía hai cán bộ Việt Cộng :

- Vờy thì giải a chúng tôi và các anh, ai mới là người có tội ?

Bờy giải thì hai tên Việt Cộng giải n run, nét mặt đanh lại, xám ngo t. Chúng không trả lại câu hỏi c a anh Giáo mà đời anh ra khỏi phòng.

Bờng đờ mới cách đem tranh bu c anh Giáo nhún tội không k t qu , bỏn Việt Cộng đờ cho phong trào lặng xu ngo. Ai cũng hiểu hiểu, lo lặng, không biết đi u gì s x y đờn cho anh KTG. Việt Cộng có thể mang anh ra bỏn công khai vờ tội phạm đờng nh h đã tởng làm ở trại này mà anh Giáo cũng nh mới ngo i trong trại đờu biết. Thời gian này anh Giáo cho biết các em c a anh đi học tập cùng đờt đã đờ c ông chú bỏo lãnh vờ h t, trong đó có người em ở trại k bên, ch cách nhau một hàng rào dây thép gai. Ngày hai anh em chia tay nhau bên hàng rào, anh Giáo đem em hãy vờ lo cho mẹ và gia đình và đờng lo gì cho anh, ch c là lâu lắm anh mới đờ c vờ . Phạm anh vờn vui vờ s ngo cùng anh em vờ i tình th n bình th n, một đôi khi còn ti u lâm, khôi hài n a. Anh th ngo hay hát nh ngo bài nh Hà Nội, Ni m tin và Hy v ngo, Anh lính quân bỏu vui tính... Tôi hiểu sao không hát nh ngo bỏn nh c c a mình, anh nói hãy c giải n i quy c a h đờ h không nói đờ c mình. Anh Giáo là th , lúc nào cũng tở tr ngo. M i bài học chánh tr r i cũng qua. Chúng tôi có hiểu u gì r nh h n vì lúc này không còn phạm ngo i hàng giải đờ th o lu n và “ giúp đờ ” anh Giáo n a. Nghĩ lại, Việt Cộng dùng tở cũng ngo , nh tở “giúp đờ ” đờ c dùng trong tr ngo h p này. Chúng tôi xét th y ch ngo có ai đờ tở cách đờ giúp đờ anh Giáo, ngo c lại r t n tr ngo anh và đờ c anh giúp đờ r t hiểu u .

Vào nh ngo bu i chi u sau khi c m n c xong, anh và tôi th ngo hay đi bách bộ đờ i tàng nh ngo cây s có hoa màu tr ngo, t a h ngo th m ngát. Chúng tôi th ngo trao đờ i vờ i nhau vờ chuy n ngân hàng và nh ngo vờn đờ mà c hai cùng quan tâm. Thầy anh nh t r t hiểu u bông s , tôi hiểu :

- Chi vờ y ?

- Mai một vờ tở ngo ngo i yêu- Anh trả lại.

- Ch c là cô b n r t thích hoa này ?
- Vì nó tr ng tinh khi t và th m d u dàng.
- S t i ch ng đó nó s phai màu đi – Tôi e ng i.
- Không sao. Dù hoa có phai màu nh ng ch c s gi đ c tình c m c a mình trong đó !
- Anh lãng m n quá – Tôi nh n xét.

Anh Giáo c i đ l hai cái răng kh nh và m t đ ng ti n d i khoe mi ng bên ph i. Trông anh đ th ng h n bao gi h t !

Có l n trong lúc trò chuy n anh nói hi n nay anh ghét nh t là cái kh u hi u “ Yêu n c là yêu ch nghĩa xã h i ”. B n thân ch nghĩa xã h i không ra gì thì làm sao mà yêu cho đ c. Theo anh Giáo, yêu n c là yêu n c. Không th và không nên gán ghép n c Vi t Nam v i b t c m t ch nghĩa nào, dù là Ch Nghĩa Xã H i, C ng S n hay T B n. N u nh ng ch nghĩa này s p đ thì không yêu n c n a hay sao ?

2.

Đêm 21 tháng 6 năm 1976 chúng tôi đ c ch b ng Motolova đ n Tân C ng xu ng tàu há m m 503 ra Phú Qu c. Chuy n đi th t kinh hoàng nh đ a ng c tr n gian mà con ng i có th t ng t ng đ c. Hàng ngàn ng i b d n trên con tàu đóng kín c a. Ăn u ng, ói m a, ti u ti n ch có m t ch , cho vào thùng phuy. Khi tàu c p b n Phú Qu c có nhi u tù nhân b x u, nh ng ng i còn l i đ u ki t s c. Tù nhân ph i dùng chính nh ng thùng phuy này đ n u cháo ăn ngay trong đêm. Cho t i hôm nay là ba mu i b n năm, hình nh hải hùng này v n còn ám nh tôi. Tôi ghi vào nh t ký :

*Đau đ n thay nh ng linh h n cháy l a
S u t đêm ngày t m r a v i m hôi
V i cao tay qu qu ng chút h i ng i
Mi ng gào thét nh ng âm thanh khi p đ m*

Phú Qu c ngoài vi c tr ng rau đ “ c i thi n ” b a ăn, vi c lên r ng đ n c i là công tác th ng xuyên và c c nh c nh t. Nhi u anh em nghe l i Vi t C ng, đi tìm vắc nh ng cây to đ ch ng t mình là ng i “ ti n b ”. Anh Giáo thì không. Lúc nào anh cũng ung dung, t t i. Anh ch tìm vắc nh ng cây v a s c mình. Khi th y c n ph i ngh thì anh đ ng l i ngh , m c cho b n v

Ngồi i Không Nhấn T

Tác Giả: Duy Nhân

Thứ Bảy, 20 Tháng 3 Năm 2010 04:27

binh ôm súng canh gi cho t i lúc h t m t anh m i đ ng lên đi ti p. Anh khuyên anh em ph i bi t gi gìn s c kh e vì th i gian “ h c t p” hãy còn dài. Gi đây ng i ghi i nh ng dòng này, c nh t ng c a năm nào i hi n ra tr c m t : Trong m t bu i chi u m đ m, gió th i ào ào. M t bên là bi n, m t bên là r ng. Đoàn tù c trăm ng i, dài h n cây s , x p hàng đôi, áo qu n lồi thoi l ch th ch, vai vắc nh ng thân cây n ng n , m hôi lã chã, ch m ch p lê b c trên nh ng con đ c ngo ng ngoè, tr n tr t. Nhi u ng i té lên té xu ng. Hai bên và phía sau là nh ng tên v binh ôm súng AK thúc gi c. T i đ u m t con đ c, anh Giáo đ t thân cây xu ng, ng i trên đó ngh m t. Khi m t ng i không đi n i thì c đoàn ph i đ ng i ch . Đi u này b n cai tù Vi t C ng không mu n. Tên ch huy đ n ch anh Giáo b t ph i đ ng lên đi ti p Anh Giáo tr i m t quá nên ph i ngh . Tên cán b không ch u. Th là cu c đ u trí b t đ u. Đ n khi đ u i lý, tên cán b rút kh u K 54 ra kh i v . C đoàn tù h i h p. C khu r ng nh nín th . Tên cán b đ n bên anh , nghiêm s c m t :

- Anh có đ ng lên không ?
- Tôi còn m t.
- Anh không ch p hành l nh ph i không ?
- Tôi đã nói là tôi còn m t. Bao gi h t m t tôi s đi.

Tên cán b h ng kh u K54 v phía anh Giáo :

- Anh không đ ng lên tôi b n.

Anh Giáo v n ng i b t đ ng, l nh lũng đáp :

- Anh c b n đi !

Tên cán b Vi t C ng bóp cò. Hai ti ng n chát chúa vang đ ng c khu r ng. M t b y chim bay lên tán l an, kêu quang quác...Nhi u ng i tù g c xu ng, ôm ng c :

- L i Chúa tôi.

S vi c di n ra ch trong vài giây ng n ng i nh ng đã nói lên t t c nét bi hùng c a cu c chi n sau “ Hòa bình ” mà k có vũ khí trong tay đã thua, đ ng th i tính ch t anh hùng c a ng i chi n sĩ Quân l c Vi t Nam C ng Hòa trong hoàn c nh sa c th t th v n sáng ng i, chói l i. Ng i tù đã th ng! Không bi t vì s hãi hay run tay mà đ ng đ n nh m vào anh Giáo đã đi tr t m t bên tai, làm b nát ph n thân cây mà anh Giáo đang ng i trên đó. Tôi thì s ng s t, bàng hoàng, t ng nh mình v a tr i qua m t gi c m , v a ch ng ki n m t c nh ch có th x y ra trên màn nh , truy n hình !

Anh Giáo th ng hay k truy n Tam Qu c, truy n Th n Điêu Đ i Hi p, truy n Tây Du Ký cho

chúng tôi nghe. H t truy n Tàu đ n truy n ti u lâm, làm cho đ i s ng tù t i b t căng th ng. Sau m t th i gian P Phú Qu c, Vi t C ng nhi u l n cho h p liên tr i, phát đ ng l i chi n đ ch đ u tranh b t anh Giáo nh n t i, nh ng r i không th nào lay chuy n đ c t t ng c a anh.

Riêng đám tù binh chúng tôi b y gi r t tho i mái ch không còn căng th ng nh lúc P H c Môn. Ng i ta ch t ch c đ u tranh v i anh Giáo cho có l . Nh ng l n nh th chúng tôi kh i ph i lên r ng vắc c i, đ c ngh lao đ ng, l i thích h n.

Nh ng th i kh c đ nh m nh đã t i ! M t hôm trong lúc x p hàng đ m danh cu i ngày, cán b Vi t C ng ra l nh cho anh Giáo ph i b kính ra. Anh trình bày vì c n th t lâu nên không b ra đ c. Ch ch có th , chúng ra l nh nh t anh vào cũi s t làm b ng dây thép gai, th mà chúng ta hay g i là chu ng c p, di n tích r t h p, n m không đ c mà ng i cũng không đ c. Chu ng c p đ gi a tr i , không có mái che m a che n ng. Ngay t năm 1930, khi thành l p đ ng C ng S n, h đã có chính sách “ Tr í, Phú, Đ a, Hào, đ ào t n g c b c t n r ”. Anh KTG là m t trí th c m c đ u thua tr n v n c ng quy t gi v ng l p tr ng ch ng C ng và quy t tâm b o v chánh nghĩa Qu c Gia thì s b tiêu di t là đ i u khó tránh kh i. Ti n sĩ toán ĐXH, cá nhân tôi và bi t bao anh em khác cùng đ i cũng mang kính tr ng gi ng nh anh KTG mà không h b làm khó đ . Đ i u này đ c gi i thích nh th nào đây ? M i ngày Vi t C ng ch cho anh Giáo n a chén c m l t. Anh l i tuy t th c đ đ u tranh và ph n đ i chính sách dã man và s tr thù hèn h c a chúng. Ngoài tuy t th c, anh Giáo còn dùng l i ca, ti ng hát đ làm vũ khí đ u tranh. Bài hát anh Giáo s đ ng là bài Đêm Nguy n C u, trong đó có nh ng câu :

*“ Con tim chân chính không bao gi b t đ n nói đ i...
Ngh n ngào cho non n c tôi, trăm ngàn u ph n...”*

Có l trong gi phút đó, anh Giáo bi t r ng mình đã v vào th hoàn toàn tuy t v ng và ch có th nguy n c u mà thôi. Đây là l n đ u tiên mà có l cũng là duy nh t trong đ i, tôi nhìn th y m t ng i hát b ng t t c linh h n nh v y. Anh Giáo th ng c t ti ng hát c a mình vào nh ng đêm khuya thanh v ng. Gi ng hát c a anh bay vào không gian, vào t ng lán, tr i, có lúc th t c m xúc, có lúc nghe r n ng i nh âm thanh phát ra t c i ch t. Nhi u ng i nghe anh hát thì ng không đ c, nhi u ng i đ ang ng thì b ng t nh đ y và khóc n c n . Bài Đêm Nguy n C u là c a Lê- Minh- B ng. Anh B ng năm nay v n còn s ng P M , ch c anh không ng sáng tác c a anh l i có ng i s đ ng trong hoàn c nh đ ng cay nh v y. Gi đây m i l n nghe l i bài hát này tôi không c m đ c n c m t vì nh t i ng i b n c a mình. L i ca c a anh Giáo r i thì cũng y u đ n và tôi không nh cho đ n khi nào thì t t l m. Anh b xu ng s c r t nhanh. T m t thanh niên kh e m nh cao h n m t th c b y, ch trong vòng m t thág anh ch còn là m t b x ng, duy có đôi m t là còn tinh anh, sáng ng i, khi n cho nhi u ng i không dám nhìn th ng vào m t anh, nh t là cán b Vi t C ng.

Ngô i Không Nhân T

Tác Giả: Duy Nhân

Thứ Bảy, 20 Tháng 3 Năm 2010 04:27

Ngày 20 tháng 6 năm 1977 Việt Cộng cho di chuyển n m t s tù nhân t Phú Qu c v Long Giao, Long Khánh. Anh Giáo di chuyển đ t đ u, tôi thì đi đ t k t p. Trong lúc di chuyển, anh Giáo b cồng tay, lúc nào cũng có v binh ôm súng canh ch ng. Ngay khi v t i Long Giao tôi v i đi tìm anh Giáo. Khi g p đ c anh thì anh đang h p h i. Tôi n m tay anh, bàn tay l nh ng t L i nói cu i cùng anh nh n l i v i tôi là khi nào đ c v thì nói t t c s th t cho gia đình anh bi t. Tôi h i đ a ch đ đầu thì anh th u thảo trong h i th r t y u. Hình nh anh th t ra hai ch Huy n Trân. Sau này khi đi lao đ ng tình c tôi g p đ c n m m c a anh, ph đ y c d i m t góc sân ban hoang v ng. Trên m có t m b ng g nh có đ tên anh, nét ch nh t nhà.

3.

Tôi đ c tha v cu i năm 1977. M c đ u ph i đ ng đ u v i bi t bao khó khăn trong đ i s ng hàng ngày đ i v i m t ng i v a m i ra tù, tôi v n đ tâm đi tìm gia đình anh Kha T Giáo. Theo quy t đ nh ra tr i, tôi ch đ c t m trú ã nhà m t tháng, sau đó ph i ch u s đ i u đ ng c a đ a ph ng đi “Kinh T M i”. Nh may m n, tôi xin đ c gi y ch ng nh n là thu c di n s đ ng vào công vi c c a thành ph . T đó tôi xin đ c vi c làm và đ n đ n ã đ nh đ c đ i s ng. Tôi đã tìm kh p m i n o đ ng, t Sài Gòn vô Ch L n, Bà Chi u, Phú Nhu n, nh t là đ ng Huy n Trân Công Chúa, đ ng có hai ch Huy n Trân mà tôi đã nghe anh Giáo th t ra trong lúc lâm chung. Nh ng con đ ng này toàn là bi t th , có v là công s h n là nhà t nhân. Tôi c đi qua, đi l i con đ ng này không bi t bao nhiêu l n. Khi tôi vào h i đ u nh n đ c cái l c đ u c a ch nhà. Cũng có l n tôi c u may lên Thành y Sài Gòn đ ng Tr ng Đ nh , qu n Ba đ h i thăm v đ ng chí KVC, B Tr ng B Công Nghi p Nh nh ng tôi không qua đ c c ng b o v vì khi đ c h i quan h nh th nào v i đ ng chí b tr ng thì tôi tr l i quanh co mà không ch ng minh đ c gì c .

Trong su t hai m i năm ã Sài Gòn không tìm đ c gia đình anh Giáo thì tôi đ c ng i em v b o lãnh đi M , đ nh c ã Chicago vào cu i năm 1997. Sang M tôi v n tìm cách th c hi n nguy n v ng cu i cùng c a ng i b n quá c . Tôi c g ng dò h i trong s b n bè mà tôi liên l c đ c xem có ai bi t gia đình h Kha ã đâu không. M t l n n a tôi không có tin vui. Đi u tôi làm đ c là cu i tháng 12 năm 2001 tôi vi t l i câu chuy n v anh Kha T Giáo, đ t t a đ Ngô i Không Nhân T i và g i cho t Việt Báo ã California, m c “ Việt v n c M ”. Tôi ch n m c này vì đây là di n đàn có s đ c gi r t l n, ã kh p n i trên th gi i, bi t đâu gia đình anh Giáo s đ c đ c. Hy v ng c a tôi r t mong manh vì bài c a tôi không nói gì v n c M mà ch vi t v ng i b n c a mình đã ngã g c trong tù C ng S n. V y mà không ng , bài vi t cũng đ c ch n đ ng và đ c ph bi n trên h th ng thông tin toàn c u. Tôi l i h i h p ch đ i bài vi t c a mình đ n v i gia đình anh KTG. Ngày 23 tháng 1 năm 2002 tôi nh n đ c email c a Ban Ch Nhi m Việt Báo chuy n cho cùng v i b c di n th c a anh KTC, em c a anh KTG g i t Autin, Texas, báo tin gia đình anh đã đ c đ c bài vi t c a tôi. B c di n th ng n ng i nh ng đã gây cho tôi m t c m xúc m nh, m t ni m vui l n. B n hãy t ng t ng cũng bi t đ c là tôi h nh phúc nh th nào khi n i ni m đã đ c gi i t a, khi c m 25 năm đã th c hi n

đ c, nh t là c m đó là c a ng i quá c , nên có tính cách linh thiêng.

Chi u ch nh t 27 tháng 1 năm 2002, tôi đang ở nhà thì nh n đ c đi n th ai t Texas :

- Hello ! Tôi là KHT, em ru t anh Kha T Giáo. Xin i có ph i...
- Tôi, Duy Nhân đây.
- Chào anh Duy Nhân ! Có ph i anh là tác g a bài vi t Ng i Không Nhân T i ?
- Tôi đây ch .
- Hân h nh đ c nói chuy n v i anh. Gia đình tôi đ c đ c bài vi t c a anh trên Internet. Không ng s th t nh v y..

T i đây thì ti ng nói đ t quăng. Tôi nghe đ c c s ngh n ngào bên kia đ u đây. Ch HT quá xúc đ ng. Tôi cũng v y. Tôi gi đ c im l ng trong m t phút, r i nói :

- Đây là giây phút mà tôi ch đ i su t hai m i lăm năm nay.
- Gia đình chúng tôi cảm n anh nhi u l m.
- Tôi ch làm nhi m v đ i v i anh Giáo, m t ng i b n c a tôi.
- Bài vi t c a anh nói lên đ c nhi u đi u. Qua đó, gia đình tôi hi u rõ s th t v anh Giáo, v C ng S n mà nhi u cán b cao c p theo C ng S n su t đ i cũng không hi u đ c.

Tôi i nghe ti ng n c n bên kia đ u đây. Ch HT i khóc. Sau đó ch k cho tôi nghe nh ng s ki n ti p theo cái ch t c a anh Giáo. Chín tháng sau khi anh Giáo ch t thì Vi t C ng m i báo tin v gia đình, H có hoàn l i cho gia đình m t s v t đ ng cá nhân, trong đó có c p kính tr ng. Bâ gi t i phiên tôi đau lòng và xót xa khi nghe nh c t i c p kính tr ng. Đó ch ng tích c a s tr thù hèn m n và m t chính sách sai l m đ i v i trí th c, đ i v i ng i thu c ch đ cũ mà tôi là nhân ch ng t đ u t i cu i. Khi gia đình nh n đ c gi y báo t c a anh Giáo thì m và các em đi g p cán b có ch c quy n đ h i tin t c. H nói anh Giáo nh n ăn cho t i ch t. M anh h i lý do gì khi n anh Giáo ph i tuy t th c, anh Giáo có t i gì ph i bi t giam, đ ngh cho xin b n án ho c biên b n v cái ch t c a anh Giáo. Vi t C ng không tr l i. M c đ u u t c nh ng m anh c ki m n c m t không b t khóc tr c m t Vi t C ng. Đ n khi m anh Giáo đ ngh đ c đ n đi tìm m thì b n Vi t C ng l i t ra khó ch u và đòi h i l . Cu i cùng, bà và các em ph i đi tìm m t mình và dĩ nhiên là không th nào tìm đ c ! Vì quá đau bu n, m anh Giáo qua đ i sau đó ít lâu. Khi tôi nh c đ n tên Huy n Trần thì ch nói đó không ph i là tên đ ng mà là tên c a ch . Có l trong lúc lâm chung anh Giáo g i tên ch mà tôi t ng là tên đ ng. Ch HT nói cho t i bậ gi gia đình ch không ai bi t anh Giáo n m ở đâu. Tôi thì bi t r t rõ. Ngôi m quay đ v h ng Đông ở m t góc sân banh. Trên m có xu t hi n m t cây hoa đ i có bông r t l . Ngày x a m i l n đi lao đ ng v ngang qua ngôi m tôi đ b t vài bông đem v c m trong l mà t ng t ng anh Giáo nh còn s ng. Anh Giáo đã ch t m t cách vô danh mà anh hùng nh loài hoa kia đã đ ng c m v n lên gi a khô c n và gai góc.

Sau chi HT thì anh KTH, em k anh Giáo t bên Pháp đã liên l c v i tôi b ng th và nói chuy n qua đ n th ai. Anh cho bi t rõ h n v tính tình ngay th ng, c ng tr c a anh Giáo. Anh H t ra r t hãnh đ n và t hào v ng i anh c a mình, đã ch n cái ch t mà không ph i ai cũng làm đ c. Anh đã thanh th n đi vào trang s bi hùng c a Quân L c VNCH và dân t c.

Anh Kha T Giáo i ! m t n i nào đó ch c là anh đã mẫn nguy n vì c mu n sau cùng c a anh đã đ c th c hi n, đ u có mu n màng. Bài mà tôi vi t v anh ng i ta đã l y đ ng thành k ch (1), cho ph bi n, trình chi u kh p n i mà không xin phép tác gi . Thôi thì hãy ng m c i mà tha th cho h , tha th t t c . Tha th cho nh ng k đã hành h anh, nh ng k b đối anh, tha th luôn cho cái chu ng c p nh t anh đêm ngày và cái còng s t si t ch t tay anh r m máu ! Bây gi đã là ba m i b n năm, v y mà tôi t ng nh m i ngày nào...L ch s v n đang ghi nh n nh ng s thay đ i, nh ng b c ti p đ n l nh lòng c a nó. Có nh ng đ i u anh nh n đ nh, anh mong m i bây gi đã là s th t, ng ai tr T Do và H nh Phúc cho m i ng i. Gia đình anh có nhi u thay đ i : M anh đã qua đ i, ông chú anh cũng đã ra đi. Ng i ta dùng tên chú anh đ đ t tên m t con đ ng nh Th Đ c nh ng l i vi t sai chính t ! Anh còn l i nh ng ng i thân nh ng đã phân tán m i ng i m i ngã. Có ng i còn Vi t Nam, có ng i Phá, M ...Tôi v n đang liên l c v i h , v n nghe ti ng h nói mà ch a m t l n g p m t. V y mà c m th y nh đã thân quen t thu nào. V ph n tôi, khi nào đ i u ki n cho phép tôi s v l i Vi t Nam. Tôi s đi tìm ngôi m c a anh, s th p lên đó m t nén h ng và tr ng bên c nh đó m t cây s có bông màu tr ng.

GHI CHÚ :

(1) Bài vi t Ngô i Không Nhân T i đã đ c Trung Tâm Băg Nh c Asia dàn đ ng v i cùng t a đ , do Ban k ch S ng – Túy H ng trình đ n trong cu n Asia s 36 (ch đ Ngô i Lính) t ng n i m 27 năm tháng 4 đ n (30/4/1975 – 30/4/ 2002). Bài này đ c vi t l i tháng 4 năm 2010 đ t ng n i m 35 năm ngày m t n c.